

Rozb. BuāVAPR. im ÇKDR. u. किङ्कनी.

तम् s. दिव°.

1. ता, पुरोडाशौ तायतः werden verbrannt, brennen an Schol. zu KĀTJ. ÇR. 25, 8, 21. — caus. ताययति versengen, verbrennen: यदस्यापूतं तदग्निः ताययति PAÑKAV. BR. 17, 5, 7. AV. 12, 5, 51.

— अयं verlöschen: अग्निरपतायति KĀTH. 35, 17.

— अयि caus. versengen AV. 12, 5, 44. 51.

— परि, partic. °ताणं verkohlt AIR. BR. 3, 34.

— सम् caus. verbrennen —, durch Feuer verzehren lassen: संताप्य AÇV. ÇR. 3, 11, 5.

2. ता NAIGH. 1, 1. Nir. 2, 2. RV. 10, 31, 9. Hierher zieht SĀJ. auch ते RV. 4, 3, 6.

तात्र 1) शील KATHĀS. 66, 16. °धर्मप्रशंसा Verz. d. Oxf. H. 13, a, 25.

तात्त auch (त + अत्त) adj. mit त्त endigend WEBER, RĀMAT. UP. 310.

तात्तिपाल m. N. pr. eines Fürsten WASSILJEV 55.

तात्तिशील m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 75, 23. Verz. d. Oxf. H. 132, b, 24.

ताम 2) Z. 5 lies 38 st. 180.

तामोकर (ताम + 1. कर) schmächtigen machen, verkürzen: तपाः तामोक्त्य Spr. 3993.

तायिक (von 2. तय) adj. bei den Ġaina aus vollständigem zu-Nichte-Werden (des Thätigkeitsdranges) hervorgehend, in Folge dessen eintretend SARVADARÇANAS. 34, 13. 9. °सम्पत्ति that state of perfection in which elementary or materials existence is destroyed WILSON, Sel. Works 1, 313.

तार 1) पयोराशयः Spr. 4306. गन्धवह् अतः, scharf 4693. — 2) a) आः तते तारमेतन्मे तितं केन (also auch n.) KATHĀS. 93, 14. तारपात इव तते RĀGA-TAR. 3, 269. तारामिकर्मविधि Verz. d. Oxf. H. 305, a, 27. — Vgl. यव°.

तारक 2) Netz zum Fangen von Vögeln (जाल) MBH. 12, 5473. 5560.

तारण n. Bez. eines best. Processes, dem das Quecksilber unterworfen wird, SARVADARÇANAS. 100, 6.

तारणा HALĀJ. 1, 149.

तारनदी R. 7, 21, 15.

तारसमुद्र Verz. d. Oxf. H. 339, b, 18.

तोल m. das Waschen Spr. 4204.

तोलन n. KATHĀS. 32, 239. adj. abwaschend, vertreibend: मदादि° (शास्त्र) Spr. 4684. — Vgl. पापुत्तोलनभूमि fg.

1. ति, partic. fut. तेष्यतः RV. 2, 4, 3. — caus. Z. 1 lies योधयो.

— प्रति, TS. hat an dieser Stelle zwei Mal प्रतिद्वयत्तम्.

3. ति (so ist Sp. 544, Z. 27 st. 2. ति zu lesen). pass.: तौयते सस्यम् die Feldfrüchte gehen zu Grunde VARĀH. BRH. S. 24, 23. तावच्चान्तीयत तपा ging zu Ende KATHĀS. 123, 190. 109, 93. Spr. 1307. — partic. 2) तौषा heruntergekommen, in Noth gerathen: तौषा नरा निष्करूणा भवन्ति Spr. 1984. schwach: तौषे (v. l. für कृशे) कस्यास्ति सौहृदम् Spr. 2716. mager, schwächlich HALĀJ. 4, 32. Gīt. 4, 21. मध्य ANANDAL. 80. तौषेन्दु der abnehmende Mond VARĀH. BRH. 4, 8. 23, 5. — caus. 1) तययिष्यति (तय° ed. Bomb.) नः (ते ed. Calc.) MBH. 3, 2134. विवेक एव व्यसनं पुंसो तययितुं तमः Spr. 2844. BuāG. P. 1, 13, 35 und 3, 3, 14

liest die ed. Bomb. तयित. — 2) zu Grunde richten, vernichten, wegschaffen: एवं बहु तययति स्वल्पस्यार्थे धनान्धधीः KATHĀS. 61, 277. तयितस्वधन 307. अघसंचयम् 87, 25. तययति — कामिनां प्रवासरुचिम् Spr. 2936. मृगकोपं तस्योपरि तययित्वा so v. a. den Zorn gegen die Thiere des Waldes über ihn vergessend PAÑKAT. 56, 2. Jmd übel mitnehmen Spr. 814. 2388. R. 7, 20, 11 (med.). तीर्थान्येव धमन्देहं तययिष्याम्यहम् KATHĀS. 123, 250. तयाम्, कालम् verbringen Spr. 2092. 2321. 3199. — 3) zu streichen, da तायय zu 1. ता gehört.

— अयि zu streichen; vgl. oben u. 1. ता.

— अय, absol. अयत्तायम् Schol. zu KĀTJ. ÇR. 666, 6.

— उप, °तौषा erschöpft durch so v. a. ganz in Etwas (instr.) aufgehend, nur damit zu thun habend: सर्वा क्षीयमुपनिषद्विद्याविद्याविभागदर्शनैवेवोपत्तीणा ÇAMK. zu BRH. ĀR. UP. S. 232.

— निम् vernichten oder wegschaffen AV. 6, 14, 2; aber die Lesart scheint falsch zu sein; vgl. u. मुक्कर.

— प्र, प्रतीणचन्द्र stark abgenommen habend VARĀH. BRH. 23, 6. — Vgl. प्रतय fg.

— वि verderben, vernichten: ईश्वरा यजमानं विनतेतोः PAÑKAV. BR. 19, 8, 6. = विनतयितुम् Schol.

— सम् zu Nichte machen: यत्राहं संतयिष्यामि शपं ब्राह्मणनिःसृतम् R. 7, 34, 9. pass. aufgerieben werden: मूषिकाणो गणद्यात्र भृशं संतयिते ऽथ सः MBH. 3, 5438.

तित् vgl. auch भू°.

1. तिति 2) pl. Ländereien RĀGA-TAR. 3, 109.

तिति ein best. Halbm. (उपरस) Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.

— Vgl. तितिनाम.

तिति (von 2. ति) f. = ऐश्वर्य (nach dem Schol.) MBH. 13, 3674.

तितिकम्प VARĀH. BRH. S. 3, 63. 21, 25. 32, 1.

तितिकम्पन (ति° Erde + क°) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2561. eines Daitja HARIV. 12932.

तितिगर्भ, तिति° WILSON, Sel. Works 2, 13. fgg. 18.

तितिचलन n. Erdbeben VARĀH. BRH. S. 2, S. 6.

तितित्र 2) c) GAṆITĀDHJ. 74. 91. VARĀH. BRH. 1, 6. — 4) lies Horizont und vgl. GOLĀDHJ. 6, 3. 7, 1. 8. fg.

तितित्रीवा f. = तितित्र्या GAṆITĀDHJ. 128.

तितित्र्या f. der Sinus des zwischen dem Horizont und dem उन्मण्डल gelegenen Bogens des Tageskreises SÜRJAS. 2, 61. GOLĀDHJ. 7, 48.

तितितनय m. der Sohn der Erde, der Planet Mars VARĀH. BRH. S. 23, 10. °दिन n. Dienstag 104, 61. °दिवसवार m. dass. 1, 4.

तितिदिन n. ungewöhnlicher (Sāvana-) Tag GAṆITĀDHJ. 26. — Vgl. कृत्.

तितिपाल VARĀH. BRH. S. 43, 64. BRH. 13, 2. °पालता f. nom. abstr. Spr. 1626.

तितिवद्री (die richtigere Schreibart) s. तितिवद्री.

तितिरू Spr. 2939.

तितिरू HALĀJ. 2, 22. ÇIC. 7, 54.

तितिशिञ्जिनी f. = तितित्र्या GAṆITĀDHJ. 130. 179.

तितिसुत m. = तितितनय VARĀH. BRH. S. 3, 64. 13, 31. 103, 11. BRH. 2, 1. 3, 19. 11, 3.